

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sange til Maifesten i Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sange til Maifesten i Danske Samfund", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1841_699-txt-shoot-idm91.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sange til Maifesten i Danske Samfund.

Kjøbenhavn. Trykt hos J. D. Qvist, Bog- og Nodetrykker. 1841.

Mel. Kong Fredrik den Sjette henslumred i Fred.

- 1 **D**et Gamle det gjælder nu lidt kun paa Jord,
Det Ny dog kun sjelden er bedre,
Thi blev ved det Gamle vi helst i Nord,
Og mindes med Fryd vore Fædre.
Mens Lærken er graa
Og Bølgen blaa,
Mens Bøgen er grøn, skal Danmark staae.
- 2 Men naar det Ældgamle gjenfødes paany,
Opstander forynget af Graven,
Da er det som Dagning i Rosensky,
Som Foraar paa Mark og i Haven.
Mens Lærken er graa.
- 3 Da kom Holger Danske med Æren igjen,
Og Havfruer dandse paa Voven,
Da Sommer ad By ride Dannemænd,
Og Fuglene sjunge i Skoven:
Mens Lærken er graa.
- 4 3Og saadan en Dagning vi havde igaar,
Et Foraar i Dannemarks Vange,
I Fredrik den Sjettes halvhundred Aar,
Med Løvspring og liflige Sange.
Mens Lærken er graa.
- 5 Da vaagned paa Tunge, paa Thinge, i Vang,
I Hytter og Høieloftssale,
Den Røst fra det Dybe, det Maal, den Klang,
Der laae som hensovne i Dvale.
Mens Lærken er graa.
- 6 Ja, Danskheden vaagned hos Konge og Folk,
Nu aldrig den meer skal hensove,
Men throne paa Marken som Mildheds Tolk,
Og Freds-Flaget tone paa Vove.
Mens Lærken er graa.
- 7 Hvor Folket har Stemme og Kongen har Magt,
Hvor Bønder i Raadet har Sæde,
Der Hoved og Hierte i kjærlig Pagt
Skal enes og klares, og kvæde:
Mens Lærken er graa.
- 8 See, det var det Gamle og det er det Ny
Paa Marken den faure og jævne,
Saa frit vi bekiende: med Sang i Sky,

Som Fædrene stiled, vi stævne.
Mens Lærken er graa.

9 4Vi sige det høit og vi syng det frit:
I Danmark det Ældste os huer.
Lad Tydskerne prøve paa Splinternyt!
De har intet Gammelt som duer.
Mens Lærken er graa.

10 Det var paa en Maidag vor Lykke udsprang,
Som Bøgen saa yndig udspringer,
Og derfor i Mai nu vor Frydesang
Omkap med Smaafuglenes klinger:
Mens Lærken er graa
Og Bølgen blaa,
Mens Bøgen er grøn, skal Danmark staae.

5

Mel. Dankonning og Herr Asbjørn Snare.

1 **H**jerter og Løver i sit Skjold
(Skoven staaer deilig og grøn)
Danmark har ført fra Hedenold
Den Sommer og den Eng saa godt kunne sammen.

2 Hjertelighed er det Danske Guld,
Moder af det har Favnen fuld.

3 Guldhjerter ni for hver en Lyst
Ædel og dyb i Danmarks Bryst.

4 Kiærlighed til vort Fædreland:
Yndigheds Øe i Mildheds Strand.

5 Kiærlighed til vort Modersmaal:
Æblet af Guld i Sølvverskaal.

6 Kiærlighed til vor Arvedrot:
Faderlighed for Stort og Smaat.

7 Kiærlighed til det Liv saa frit,
Som lader Hver beholde Sit.

8 Kiærlighed til den søde Fred,
Levende Folk kan frydes ved.

9 Kiærlighed til det Ærens Træ,
Som giver Børn og Kvinder Læ.

10 Kiærlighed til hver Glædens Urt,
Som ei gjør Andre Livet surt.

11 Kiærlighed til hvad ret er smukt,
Ægte som Guld og Gjemmefrugt.

12 Kiærlighed til den klare Dag,
Fuglene see med Velbehag.

13 Løverne tre er Lykkens Tegn,
Tregange stor i Hjertets Egn.

14 Fredegod og Kong Valdemar,
Det var et ægte Løvepar.

15 7Nu er den tredje Løve-Stund,
Lykken hun smiler til Øresund.

- 16 Fredegods Søn af Mødre ni,
Folkeraad! staae nu Danmark bi!
- 17 Stød du som Heimdal i din Lur!
Staae du for Gladhjem som en Mur!
- 18 Lyde som Brøl fra Løvebryst
Alle de ni Guldhjerters Røst!
- 19 Høre det nu hvert Folk paa Jord,
Hvad der i Danmarks Hjerte boer!
- 20 Skingrende Lyd fra Himmelbjerg
Gjøre til Steen hver Troid og Dværg!
- 21 Kiærligheds Sol i Lysets Old
(Skoven staaer deilig og grøn)
Kaste nu Glands paa Danmarks Skjold!
Den Sommer og den Eng saa godt kunne sammen.

N. F. S. Grundtvig.
